4. Kui wanad rahwas midägi limasst östama mennd, ei öle nuud millegi rohkem rauha saasa weened kui neid just äddst tarwis lähs. Nädd ütlemed: Kui limasst raha tagasi tog, siis nunad jääwäd pimedaks. —

5 Ka räägita, et sui toro pilli mängitud ja selle järel tantsitud, siis lastud pitsi puud ühe puu sisse aux, selle läbi augu kesti julgend pahema silmaga wahtida, siis pidand kohe wana paganat tantsiate ulgas nägema üppämä.

6. Wanad rahwas ütlemed:„ Kui wargad ruhugi pimeda majada sisse wargale lähwäd, siis panewad nuud inimi se ruswast tehtod rüündlu pölema, se rüünal pöledes pidänd kõige ärksama unega inimised ja kõige südimad kurjad kaerad ruulmatalt magama uinutama.

7. Räägitakse:„ Et wanal ajal, sui mõni öö ajal on metsa dest läbi teed möödä söitund üksinda. Sääl ilmund järsjalt nägemata wäi tühele panemata, kus must mees ehk mis si mured näoli asi ! tämä kõrwas üstama ehk kõrd tämä kõrwal teed möödä rüimu. Igu kõrd aga nüüdsesel nägemise kõrral saand öbone tühja rege ehk wankert elo ost wedädä, ninda et famu käies walge wahtu jäänd. —

Kui obose peremees arwu saand et asjad enämb üwä pidi ei öle, siis mend obose ette, wahtind pahemalt pealt roomu silmast wäi august läbi; siis nähänd ta kõhe et sarwiline ta seltsilisega rei pääl öld. —

Siis pidänd ta kõhe tagasi pidi isa meie lagemu siis sarwiline pand rus sedä ja tõist menemä.

Üks kõrd tuld üks mõisnik, Tallinast post obsõtega kodu, A, unestand oma sellolste wõtme rimbu sisse, kus kortoli majasse wai oma tutwate ehk sugulaste juurde.

Ta andand kutsarille kõwa rüsk:„ Pane tallist kõige üwämb obone raksa, sõida kas se obone jäägu, aga sa pead selle mine wõtme rimbu säält ja säält tüna selle ja selle sella ajast kodo tooma. Ühtu jo öld rääs, pori nee tee, lin ka mõnd rümme wirsta kaugel.

Kutsarit tagasi tulen jäänd ilja päale, saand metsa kohale rist teest möödä. Sääl ilmund üks suure sarwidega must ärg tümä wankri taha ja rõhund oma päägä wankri päale, lühikese aja peräst ta ärgu ei öle enämb nähänd; aga obone weab tühja wankri kuiwasexet saatu tagu, ei jõua jooksa, siisi wahl kungeb tõi ne tõisele, ninda saand peräst ühe metsa äärest seisma kõrtsi ette, jättand obose seisma joost kõhe kõrtsi mehele kes weel ülewel öli, oma ädu kuulama. Ses öölt:„ Mene wahi